

گرامی باد ۸ مارس روز جهانی زن!

۸ مارس روز جهانی زن و روز گرامیداشت تلاشهای خستگی ناپذیری است که برای رهایی زنان از قید هر گونه ظلم و ستم و سرکوب در سراسر گیتی انجام گرفته است. از سال ۱۹۱۰ که به ابتکار زنان کمونیست ۸ مارس به مثابه روز جهانی زن تعیین گردید تا امروز که در سراسر جهان زنان به اشکال مختلف و از جمله با برگزاری تجمعات و میتینگهای مختلف روز جهانی خود را جشن می گیرند، روزی نبوده است که زنان برای رسیدن به حقوق برابر با مردان و همچنین نفی هر گونه ستم بر زن لحظه ای از پای ایستاده باشند. مبارزه ای که دستاوردهای غیر قابل انکاری در این یا آن نقطه جهان داشته و به زنان ستمدیده امکان داده تا گام های هر چه بزرگ تری جهت بنای جهانی عاری از ظلم و ستم، جهانی که زن به مثابه انسانی آزاد و متکامل شناخته می شود، به پیش بردارند.

امروز زنان کارگر و زحمتکش در شرایطی روز جهانی خود را برگزار می کنند که حتی رئیس جمهور بزرگ ترین قدرت امپریالیستی یعنی اوبا هم مجبور شده است "ماه مارس را ماه تاریخ زنان در آمریکا" اعلام کرده و از "تعهد مجدد خود" برای پاک کردن باقی مانده نابرابری هائی که امروز در برابر زنان ما قرار دارد" سخن بگوید. این نکته از یک جهت از اهمیت زیادی برخوردار است. از این نظر که همین که بورژوازی مجبور می شود از زبان رهبران خود به "نابرابری" های موجود بر زندگی زنان اعتراف کرده و بر "تعهد" خود جهت رفع آن تاکید کند، این امر خود انعکاس و بیانگر یکی از دستاوردهای انکار ناپذیر مبارزات صد ساله زنان ستمدیده می باشد. اگر صد سال پیش کارگران رزمنده کارخانه های نساجی نیویورک در آمریکا در ۸ مارس برای دستیابی به ۸ ساعت کار روزانه و بهبود شرایط کار خود بپاخاسته و با بورژوازی مسلط در آمریکا جنگیدند و اگر همواره این بورژوازی مرتجع تبلیغ کرده اند که فرودستی زن امری ازلی و ابدی است، اما امروز وقتی رئیس جمهوری از قماش همان مرتجعین مجبور شده که از "تعهد" خود برای رفع نابرابری موجود "در برابر زنان" سخن بگویند، این امر نشان می دهد که جنبش زنان تا چه حد در سطح جهان به جلو رفته است که بورژوازی امروز برای فریب زنان و به کجراه بردن مبارزات آنها، مجبور است در ظاهر خود را مدافع حقوق زنان نشان بدهد. نمایندگان بورژوازی چنین برخوردی می کنند تا قادر شوند این حقیقت را راحت تر لاپوشانی نمایند که نقض حقوق زنان در جوامع امروزی و ستم مضاعفی که بر آنان وارد می شود، اتفاقاً بر بنیاد استثمار از نیروی کار و بهره کشی مضاعف از نیروی کار زنان استوار بوده و ستم بر زنان در مفهوم وسیع و واقعی خود، هرگز بدون نابودی نظم ناعادلانه مبتنی بر مالکیت خصوصی بر طرف نمی گردد.

امسال زنان ایران در شرایطی به پیشواز روز جهانی خود می روند که رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی به مثابه حافظ نظام سرمایه داری حاکم بر کشور روزی نبوده و نیست که حقوق و مطالبات بر حق آنان را لگد مال استبداد خونین خود نکرده باشد و به اشکال گوناگون زن ستیزی ذاتی خود را به نمایش گذاشته باشد. پایمال شدن حقوق زنان در رابطه با برخورداری از حق انتخاب پوشش، دستمزد

برابر برای کار برابر، حق طلاق، حق حضانت از فرزندان، حق سفر آزادانه به خارج از کشور و حقوقی از این قبیل درکنار برخوردهای اجتماعی تحقیر آمیز و سرکوب آنها به اشکال مختلف و از جمله سرکوب استعدادهای آنان از همان کودکی و نوجوانی همچنان ادامه دارد.

روشن است که این اجحافات نمی تواند با اعتراض و مبارزه زنان ستمدیده مواجه نشده و آنها بر علیه این بربریت در هر سطح و شکلی به اعتراض بر نخواستند و نکوشند با در هم کوبیدن سلطه استبداد زن ستیز حاکم مسیر رهائی خود را هموار سازند. به همین دلیل هم هست که ما در خیزش سال گذشته که زمین را زیر پای دیکتاتوری حاکم به لرزه در آورد، زنان را در صف اول اعتراض و مبارزه علیه وضع موجود دیدیم و شاهد بودیم که چگونه آنها با جسارت تمام با نیرو های سرکوب به مقابله برخاسته و در همه جا "نیمه دیگر" را تشویق به تداوم مبارزه و حمله به اوباش جمهوری اسلامی می کردند. خیزش خودجوشی که چون فاقد سازماندهی و رهبری بود به جناح های درونی طبقه حاکم که همه موجودیت شان در تقابل با مطالبات بر حق زنان و امر رهائی آنها می باشد، امکان داده بود تا جهت رسوخ در آن و به کج راه بردنش خود را میدان دار این مبارزات جا زده و از طریق زنان اصلاح طلب خود را طرفدار مطالبات زنان جلوه دهند. اما سیر رو برشد مبارزه و آگاهی صیقل خورده زنان مبارز و انقلابی ایران اجازه نمی دهد که مرتجعینی که به دروغ نام اصلاح طلب هم روی خود نهاده اند بتوانند انرژی انقلابی زنان ستمدیده ایران را به هرز ببرند. تجربه به دست آمده در بستر مبارزه زنان و مردان تحت ستم ایران بر این حقیقت مهر تأیید زده است که بدون نابودی نظام حاکم که دیکتاتوری و ستم بر زن ذاتی آن می باشد امکان رسیدن به آزادی و تحقق مطالبات بر حق زنان وجود ندارد. به همین دلیل هم هست که زنان مبارزو آزادیخواه ایران نباید اجازه دهند که انرژی مبارزاتی آنها جز در جهت نابودی جمهوری اسلامی بکار گرفته شود.

زنان مبارز جامعه ما تنها در بستر مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و نابودی سیستم سرمایه داری در ایران و در این بستر مبارزه و تلاش برای تحقق خواسته های برحق خویش، امکان می یابند در جهت نابودی نظام ظالمانه حاکم که مردسالاری ذاتی آن می باشد گام برداشته و راه نابودی هر گونه ستم بر زن و رهائی قطعی خود را هموار سازند.

چریکهای فدائی خلق رنان کارگر و زحمتکش و همه پیوندگان راه رهائی زنان را به حرکت در این جهت فرا می خوانند.

پیروز باد مبارزات حق طلبانه زنان ستمدیده ایران و جهان!

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

پیروز باد انقلاب ! زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدائی خلق ایران

۷ مارس ۲۰۱۱ - ۱۲ اسفند ۱۳۸۹

